

ทัศนคติและความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดทำโครงการความรับผิดชอบต่อสังคม

ต่อสังคม: กรณีศึกษาวิชาจริยธรรมธุรกิจ

Attitudes and Satisfaction of Students towards Social Responsibility

Projects: A Case Study of Business Ethics Subject

รพีพรรณ วงศ์ประเสริฐ

คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาทัศนคติและความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดทำโครงการความรับผิดชอบต่อสังคม ในการเรียนการสอนรายวิชาจริยธรรมธุรกิจ โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการจัดเก็บข้อมูลจากนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ ที่ได้ลงทะเบียนเรียนรายวิชาจริยธรรมธุรกิจ จำนวน 107 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน สถิติทดสอบที (t-test) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว

ผลการวิจัยพบว่า 1) ทัศนคติของนักศึกษาต่อการจัดทำโครงการความรับผิดชอบต่อสังคม อยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย = 4.36 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 0.475) 2) ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดทำโครงการความรับผิดชอบต่อสังคม อยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย = 4.28 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 0.449) 3) ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติกับความพึงพอใจของนักศึกษา มีความสัมพันธ์ทางบวกอยู่ในระดับสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ที่ 0.803 4) การศึกษาเปรียบเทียบทัศนคติและความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดทำโครงการความรับผิดชอบต่อสังคม จำแนกตามเพศ ชั้นปี และเกรดเฉลี่ย สะสม ไม่มีความแตกต่างกัน

คำสำคัญ: ทัศนคติ, ความพึงพอใจ, นักศึกษา, โครงการความรับผิดชอบต่อสังคม

Abstract

The objectives of this research were to study attitudes and satisfaction of students towards social responsibility projects in a Business Ethics course. A questionnaire was used as an instrument to collect data from a sample of 107 undergraduate students of Bangkok University who enrolled in the Business Ethics course. Analytical statistics used in this research were percentage, mean, standard deviation, Pearson's product moment correlation coefficient, t-test and one-way ANOVA.

The research resulted in the following: 1) The attitudes of the students towards social responsibility projects was at the highest level (Mean = 4.36, Standard Deviation = 0.475). 2) The satisfaction of the students towards social responsibility projects was also at the highest level (Mean = 4.28, Standard Deviation = 0.449). 3) The relationship between attitudes and satisfaction of students was at high positive level with the statistically significant at the 0.01 level and

correlation coefficient was 0.803. 4) There was no significant difference on the attitudes and satisfaction among students who are different in gender, academic year, or grade point average.

Keywords: Attitudes, Satisfaction, Students, Social Responsibility Projects

1. บทนำ

สังคมโลกในปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว การรับรู้ข้อมูลข่าวสารของมนุษย์โลกก็เกิดขึ้นอย่างรวดเร็วเช่นกัน ความเจริญก้าวหน้าด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีทำให้โลกกว้างที่กว้างใหญ่เป็นโลกไร้พรมแดนแห่งการเรียนรู้ สังคมโลกมีทั้งการแข่งขันและร่วมมือกันมากขึ้น การจัดการศึกษาจึงจำเป็นต้องมีการเปลี่ยนแปลง (ดวงกมล สิ้นเพ็ง, 2553) อีกทั้งการตกลงของประเทศสมาชิกในกลุ่มประเทศอาเซียนที่จะรวมตัวเป็นประชาคมอาเซียนภายในปี 2558 ได้ให้ความสำคัญกับความร่วมมือทางด้านวิชาการและการพัฒนา ซึ่งจะช่วยสนับสนุนกระบวนการรวมตัวของอาเซียน การเสริมสร้างขีดความสามารถและการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เพื่อลดช่องว่างการพัฒนากลไกความร่วมมือด้านการศึกษาจึงเป็นสิ่งจำเป็นพื้นฐานในการสร้างอาเซียนสู่การเป็นประชาคมที่มีความมั่นคงทั้งทางด้านเศรษฐกิจ การเมืองและสังคม โดยเฉพาะการพัฒนาศักยภาพมนุษย์เพื่อสร้างอนาคตที่รุ่งเรืองของอาเซียน (สำนักความสัมพันธ์ต่างประเทศ สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ, 2554)

นอกจากนี้แล้ว ยุทธศาสตร์พัฒนาการศึกษาเพื่อสร้างความเป็นพลเมือง พ.ศ. 2553-2561 โดยคณะกรรมการ คณะกรรมการนโยบายปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่สอง (กนป.) ยุทธศาสตร์ที่ 1 การศึกษาเพื่อความเป็นพลเมืองสำหรับเด็กและเยาวชน ระดับอุดมศึกษา ข้อ 10 ระบุให้สถาบันอุดมศึกษาเปลี่ยนการเรียนการสอนให้เป็น Service Learning หรือการเรียนรู้เพื่อนำไปบริการสังคม และการบริการสังคมเพื่อนำมาเรียน โดยการทำให้ “จริยธรรมวิชาชีพ” หรือวิชา “จริยธรรม” ของแต่ละคณะ ให้เป็น Service Learning โดยการใช้ “ปัญหา” เป็นตัวตั้ง (Problem Based) ให้นักศึกษาลงชุมชนรอบ ๆ วิทยาลัย / มหาวิทยาลัย ให้ประมวล “ความรู้” ตามสาขาวิชาที่ได้เรียนมา นำมาใช้ในการวิเคราะห์ปัญหา หาสาเหตุ เสนอวิธีแก้ไข และลงมือปฏิบัติ โดยให้เชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ “หนึ่งจังหวัด-หนึ่งมหาวิทยาลัย” เพื่อให้เกิดจริยธรรมในการประกอบอาชีพ ความรับผิดชอบต่อสังคม และการเป็น “พลเมือง” โดยการลงมือปฏิบัติ

รวมถึงการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ก็ได้กำหนดมาตรฐานเกี่ยวกับระบบและกลไกการจัดการเรียนการสอนว่า กระบวนการจัดการเรียนการสอนต้องเป็นไปตามแนวทางที่กำหนดในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มีการจัดรูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสมและยืดหยุ่น โดยการมีส่วนร่วมจากบุคคล สถาบัน หรือชุมชน มีการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่คำนึงถึงความแตกต่างเฉพาะตัวของนักศึกษา ซึ่งเป็นเรื่องที่สำคัญมากต่อความสนใจใฝ่รู้และต่อศักยภาพในการแสวงหาความรู้ของนักศึกษา (คณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับอุดมศึกษา, 2554)

จากเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยในฐานะผู้สอนวิชาจริยธรรมธุรกิจ จึงต้องการพัฒนาปรับปรุงรูปแบบการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของระบบการศึกษาที่กำลังเกิดขึ้น จึงได้มอบหมายให้นักศึกษาที่ลงเรียนวิชานี้ จัดทำโครงการความรับผิดชอบต่อสังคม โดยให้นักศึกษาออกไปสำรวจปัญหาของชุมชนโดยรอบมหาวิทยาลัยกรุงเทพ นำเสนอแนวทางแก้ไขและลงมือปฏิบัติ จากผลการเข้าร่วมโครงการดังกล่าว ทำให้ผู้วิจัย

ต้องการทราบถึงทัศนคติและความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดทำโครงการความรับผิดชอบต่อสังคม โดยจะนำผลวิจัยที่ได้ไปปรับปรุงรูปแบบการเรียนการสอนให้มีความเหมาะสมมากยิ่งขึ้น

2. วัตถุประสงค์

การวิจัยมีวัตถุประสงค์ ดังนี้

1. เพื่อศึกษาทัศนคติและความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดทำโครงการกิจกรรมเพื่อสังคม
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติและความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดทำโครงการกิจกรรมเพื่อสังคม
3. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบทัศนคติและความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดทำโครงการความรับผิดชอบต่อสังคม จำแนกตามเพศ ชั้นปี และเกรดเฉลี่ยสะสม

3. ระเบียบวิธีวิจัย

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรในการวิจัยนี้ เป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ ที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชาการจริยธรรมธุรกิจ จำนวน 150 คน กลุ่มตัวอย่างได้มาโดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย ได้จำนวนตัวอย่างโดยเทียบกับตารางกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie and Morgan. 1970, อ้างถึงใน เพ็ญแข แสงแก้ว, 2541, หน้า 60) จำนวนทั้งสิ้น 108 คน และรวมผู้ตอบแบบสอบถามกลับคืนมาทั้งหมด 107 คน คิดเป็น 99.07%

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษานี้ คือ แบบสอบถาม ซึ่งประกอบด้วยส่วนต่าง ๆ ดังนี้
ส่วนที่ 1 เป็นการสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของนักศึกษา ได้แก่ เพศ ชั้นปีที่ศึกษา และเกรดเฉลี่ยสะสม

ส่วนที่ 2 เป็นการสอบถามทัศนคติของนักศึกษาต่อการจัดทำโครงการกิจกรรมเพื่อสังคม จำนวน 10 ข้อ
ส่วนที่ 3 เป็นการสอบถามความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดทำโครงการกิจกรรมเพื่อสังคม จำนวน 10 ข้อ

ในส่วนที่ 2 และ 3 เป็นลักษณะคำถามที่ใช้มาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) โดยมีการกำหนดเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

ระดับ 5 ค่าเฉลี่ย 4.21-5.00 อยู่ในเกณฑ์ เห็นด้วยมากที่สุด พึงพอใจมากที่สุด

ระดับ 4 ค่าเฉลี่ย 3.41-4.20 อยู่ในเกณฑ์ เห็นด้วยมาก พึงพอใจมาก

ระดับ 3 ค่าเฉลี่ย 2.61-3.40 อยู่ในเกณฑ์ เห็นด้วยปานกลาง พึงพอใจปานกลาง

ระดับ 2 ค่าเฉลี่ย 1.81-2.60 อยู่ในเกณฑ์ เห็นด้วยน้อย พึงพอใจน้อย

ระดับ 1 ค่าเฉลี่ย 1.00-1.80 อยู่ในเกณฑ์ เห็นด้วยน้อยที่สุด พึงพอใจน้อยที่สุด

ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปให้นักวิชาการพิจารณาและตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหาและความเหมาะสมของภาษาที่ใช้ เพื่อนำไปปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปสอบถามในการเก็บข้อมูลจริง และทำการทดสอบ

ความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยสูตรหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) ได้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาคในส่วนแบบสอบถามทัศนคติของนักศึกษา เท่ากับ 0.883 และค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาคในส่วนแบบสอบถามความพึงพอใจของนักศึกษาเท่ากับ 0.867 ซึ่งเป็นค่าความเชื่อมั่นที่สามารถนำไปใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูลได้ (Cronbach, 1990)

3.3 การวิเคราะห์ทางสถิติ

การวิจัยนี้ใช้สถิติบรรยายในการวิเคราะห์ ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติและความพึงพอใจของนักศึกษาโดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลทั่วไปของนักศึกษากับทัศนคติและความพึงพอใจของนักศึกษาโดยใช้สถิติทดสอบที (t-test) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA)

4. ผลการวิจัย

การศึกษาศึกษาทัศนคติและความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดทำโครงการความรับผิดชอบต่อสังคม ในรายวิชาการจริยธรรมธุรกิจ ได้ผลการวิจัย ดังนี้

ตารางที่ 1: จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตาม เพศ ชั้นปี และเกรดเฉลี่ยสะสม

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	41	38.30
หญิง	66	61.70
รวม	107	100.00
2. ชั้นปี		
ปีที่ 3	38	35.50
ปีที่ 4	67	62.60
ไม่ระบุชั้นปี	2	1.90
รวม	107	100.00
3. เกรดเฉลี่ยสะสม		
ต่ำกว่า 2.00	9	8.41
2.00-2.50	65	60.75
2.51-3.00	26	24.30
3.01 ขึ้นไป	7	6.54
รวม	107	100.00

จากตารางที่ 1 แสดงว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาเพศหญิงมากกว่านักศึกษาเพศชาย กำลังศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 4 และนักศึกษามีเกรดเฉลี่ยสะสมอยู่ระหว่าง 2.00-2.50

ตารางที่ 2: ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานทัศนคติของนักศึกษาต่อการจัดทำโครงการความรับผิดชอบต่อสังคม

ทัศนคติของนักศึกษา	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
1. ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการกำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับเนื้อหาวิชา	4.25	0.673
2. เปิดโอกาสให้นำความรู้ไปช่วยเหลือและพัฒนาสังคม	4.49	0.636
3. ช่วยหล่อหลอมจิตสาธารณะหรือจิตอาสาให้เกิดขึ้นกับนักศึกษาได้เป็นอย่างดี	4.42	0.647
4. รับรู้และเข้าใจสภาพที่เป็นอยู่ของสังคมไทย	4.31	0.681
5. รู้จักเห็นแก่ประโยชน์ส่วนร่วมมากกว่าประโยชน์ส่วนตน	4.42	0.703
6. ปลุกฝังระเบียบวินัย คุณธรรมและจริยธรรม	4.30	0.664
7. รู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์แก่ตนเองและสังคม	4.35	0.662
8. การทำกิจกรรมช่วยให้เกิดการเรียนรู้ได้มากกว่าการทำรายงานวิชาการ	4.31	0.695
9. ประสบการณ์ที่ได้รับจากการทำกิจกรรมมีประโยชน์ต่อการประกอบอาชีพในอนาคต	4.27	0.763
10. โครงการมีประโยชน์และเหมาะสมต่อการเรียนวิชาจริยธรรมธุรกิจ	4.44	0.677

จากตารางที่ 2 แสดงว่า นักศึกษามีทัศนคติต่อการจัดทำโครงการความรับผิดชอบต่อสังคมโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย = 4.36 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 0.475) เมื่อวิเคราะห์เป็นรายข้อ พบว่า นักศึกษาเห็นด้วยมากที่สุดในหัวข้อการทำโครงการเปิดโอกาสให้นำความรู้ไปช่วยเหลือและพัฒนาสังคม รองลงมาเห็นว่าโครงการมีประโยชน์และเหมาะสมต่อการเรียนวิชาจริยธรรมธุรกิจ

ตารางที่ 3: ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดทำโครงการความรับผิดชอบต่อสังคม

ความพึงพอใจของนักศึกษา	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
1. มีการกำหนดรูปแบบกิจกรรมและอธิบายวัตถุประสงค์การทำโครงการอย่างชัดเจน	4.22	0.633
2. ส่งเสริมให้นักศึกษาได้คิดวิเคราะห์และนำความรู้ในหลายวิชามาประยุกต์ใช้	4.23	0.623
3. เป็นกิจกรรมที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	4.25	0.673
4. เปิดโอกาสให้นักศึกษาได้แสดงออกอย่างสร้างสรรค์	4.38	0.709

(ตารางมีต่อ)

ตารางที่ 3 (ต่อ): ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดทำโครงการ
ความรับผิดชอบต่อสังคม

ความพึงพอใจของนักศึกษา	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน
5. ส่งเสริมและฝึกฝนตนเองในการทำงานเป็นทีมร่วมกับผู้อื่น	4.47	0.636
6. รูปแบบกิจกรรมสอดคล้องกับความสนใจของนักศึกษา	4.17	0.651
7. ระยะเวลาในการดำเนินโครงการมีความเหมาะสม	4.19	0.689
8. ผู้สอนเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้ซักถามและช่วยเหลือในการแก้ไขปัญหา	4.32	0.667
9. ผู้สอนมีวิธีการวัดและประเมินผลอย่างชัดเจน	4.26	0.705
10. ความพึงพอใจต่อการดำเนินโครงการในภาพรวม	4.36	0.605

จากตารางที่ 3 แสดงว่า นักศึกษามีความพึงพอใจต่อการจัดทำโครงการความรับผิดชอบต่อสังคมโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย = 4.28 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 0.449) เมื่อวิเคราะห์เป็นรายข้อ พบว่า นักศึกษาเห็นด้วยมากที่สุดในหัวข้อส่งเสริมและฝึกฝนตนเองในการทำงานเป็นทีมร่วมกับผู้อื่น รองลงมาเห็นว่าเป็นการเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้แสดงออกอย่างสร้างสรรค์

ตารางที่ 4: ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติกับความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดทำโครงการ
ความรับผิดชอบต่อสังคม

		ทัศนคติ	ความพึงพอใจ
ทัศนคติ	Pearson Correlation	1	0.803**
	Sig. (2-tailed)		0.000
	N	106	106
ความพึงพอใจ	Pearson Correlation	0.803**	1
	Sig. (2-tailed)	0.000	
	N	106	107

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 4 แสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติกับความพึงพอใจของนักศึกษา มีความสัมพันธ์ทางบวกอยู่ในระดับสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ที่ 0.803

ตารางที่ 5: การเปรียบเทียบทัศนคติและความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดทำโครงการความรับผิดชอบต่อสังคม
จำแนกตามเพศ

	เพศ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	t	Sig.
ทัศนคติ	ชาย	40	4.2625	0.50010	-1.614*	0.110
	หญิง	66	4.4152	0.45446		
ความพึงพอใจ	ชาย	41	4.2244	0.38973	-1.093*	0.277
	หญิง	66	4.3219	0.48138		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 5 แสดงว่า นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงมีทัศนคติต่อการจัดทำโครงการความรับผิดชอบต่อสังคม ไม่แตกต่างกัน รวมทั้งความพึงพอใจของนักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงต่อการจัดทำโครงการความรับผิดชอบต่อสังคม ก็ไม่แตกต่างเช่นเดียวกัน

ตารางที่ 6: การเปรียบเทียบทัศนคติและความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดทำโครงการความรับผิดชอบต่อสังคม
จำแนกตามชั้นปี

	ชั้นปีที่	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	t	Sig.
ทัศนคติ	3	38	4.3737	0.50601	0.260*	0.796
	4	66	4.3485	0.45851		
ความพึงพอใจ	3	38	4.2632	0.44139	-0.478*	0.634
	4	67	4.3066	0.45211		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 6 แสดงว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 3 และนักศึกษาชั้นปีที่ 4 มีทัศนคติต่อการจัดทำโครงการความรับผิดชอบต่อสังคมไม่แตกต่างกัน รวมทั้งความพึงพอใจของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 และนักศึกษาชั้นปีที่ 4 ต่อการจัดทำโครงการความรับผิดชอบต่อสังคม ก็ไม่แตกต่างเช่นเดียวกัน

ตารางที่ 7: การเปรียบเทียบทัศนคติและความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดทำโครงการความรับผิดชอบต่อสังคม
จำแนกตามเกรดเฉลี่ยสะสม

	แหล่งของความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ทัศนคติ	ระหว่างกลุ่ม	0.624	3	0.208	0.917*	0.436
	ภายในกลุ่ม	23.135	102	0.227		
	รวม	23.759	105			

(ตารางมีต่อ)

ตารางที่ 7 (ต่อ): การเปรียบเทียบทัศนคติและความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดทำโครงการความรับผิดชอบ
ต่อสังคม จำแนกตามเกรดเฉลี่ยสะสม

	แหล่งของความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ความพึงพอใจ	ระหว่างกลุ่ม	1.112	3	0.371	1.884*	0.137
	ภายในกลุ่ม	20.266	103	0.197		
	รวม	21.378	106			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 7 แสดงว่า นักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมแตกต่างกัน มีทัศนคติและความพึงพอใจต่อการจัดทำโครงการความรับผิดชอบต่อสังคมไม่แตกต่างกัน

5. อภิปรายผล

จากผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาหญิงเป็นกลุ่มตัวอย่างมากกว่านักศึกษาชาย คิดเป็นร้อยละ 61.70 ส่วนใหญ่กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 4 คิดเป็นร้อยละ 62.60 และมีเกรดเฉลี่ยสะสมอยู่ระหว่าง 2.00-2.50 คิดเป็นร้อยละ 60.70 กลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติที่ดีต่อการจัดทำโครงการความรับผิดชอบต่อสังคม โดยเห็นว่าเป็นการเปิดโอกาสให้นำความรู้ไปช่วยเหลือและพัฒนาสังคมในระดับมากที่สุด และรองลงมาเห็นว่า โครงการมีประโยชน์และเหมาะสมต่อการเรียนวิชาชีพหรือธุรกิจ ในส่วนความพึงพอใจ กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด โดยเห็นว่าเป็นการส่งเสริมและฝึกฝนตนเองในการทำงานเป็นทีมร่วมกับผู้อื่น รองลงมาเห็นว่า เป็นการเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้แสดงออกอย่างสร้างสรรค์ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยแรงจูงใจของนักศึกษาที่มีจิตอาสาในการทำกิจกรรมเพื่อสังคมของ จิตติมา อัครดิพิพงศ์ (2554) ที่พบว่านักศึกษาส่วนใหญ่มีความพึงพอใจอยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง และได้รับประสบการณ์หลากหลาย ทำให้รู้จักการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ รู้จักการวางแผน การทำงานเป็นทีม มีความรับผิดชอบต่อสังคม เสียสละ อดทน

จากการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติและความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดทำโครงการความรับผิดชอบต่อสังคมโดยใช้การวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน พบว่า ทัศนคติของนักศึกษา มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของนักศึกษา ในทางบวกอยู่ในระดับสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ที่ 0.803

ในส่วนการศึกษาเปรียบเทียบทัศนคติและความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดทำโครงการความรับผิดชอบต่อสังคม จำแนกตามเพศ ชั้นปี และเกรดเฉลี่ยสะสม โดยใช้สถิติทดสอบที (t-test) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) พบว่า เพศ ชั้นปี และเกรดเฉลี่ยสะสม กับทัศนคติและความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดทำโครงการความรับผิดชอบต่อสังคมไม่มีความแตกต่างกัน

6. สรุปผลและข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยสรุปได้ว่า ทัศนคติของนักศึกษาที่มีต่อการจัดทำโครงการความรับผิดชอบต่อสังคมโดยภาพรวมอยู่ในระดับดีมาก และหัวข้อที่ได้รับความนิยมมากที่สุด ได้แก่ การเปิดโอกาสให้นำความรู้ไปช่วยเหลือและพัฒนาสังคมในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย = 4.49) และรองลงมาเป็นหัวข้อโครงการมีประโยชน์และเหมาะสมต่อ

การเรียนวิชาจริยธรรมธุรกิจ (ค่าเฉลี่ย = 4.44) ในส่วนความพึงพอใจ นักศึกษามีระดับความพึงพอใจในภาพรวมอยู่ในระดับดีมาก และหัวข้อที่ได้รับระดับคะแนนเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ การส่งเสริมและฝึกฝนตนเองในการทำงานเป็นทีมร่วมกับผู้อื่น (ค่าเฉลี่ย = 4.47) รองลงมาเป็นหัวข้อการเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้แสดงออกอย่างสร้างสรรค์ (ค่าเฉลี่ย = 4.38) นอกจากนี้ แล้วจากการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติกับความพึงพอใจของนักศึกษา ก็พบว่า มีความสัมพันธ์กันในทางบวกอยู่ ซึ่งหมายความว่า นักศึกษาที่มีทัศนคติดีต่อการจัดทำโครงการความรับผิดชอบต่อสังคมก็จะมี ความพึงพอใจต่อการจัดทำโครงการสูงไปด้วย และการจัดทำโครงการความรับผิดชอบต่อสังคมยังเหมาะสมกับนักศึกษาทุกเพศ ทุกชั้นปี และทุกเกรดเฉลี่ยสะสม เนื่องจากผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบไม่พบความแตกต่างระหว่างเพศ ชั้นปี และเกรดเฉลี่ยสะสม กับทัศนคติและความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดทำโครงการความรับผิดชอบต่อสังคม

ดังนั้น จากการวิจัยครั้งนี้จึงเห็นว่า การจัดทำโครงการความรับผิดชอบต่อสังคม ในรายวิชาจริยธรรมธุรกิจ มีความเหมาะสมที่จะดำเนินการต่อไปในการเรียนการสอนวิชานี้ เนื่องจากนักศึกษามีทัศนคติและความพึงพอใจที่ดีต่อการจัดทำโครงการ และยังเป็นรูปแบบการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์พัฒนาการศึกษาเพื่อสร้างความเป็นพลเมือง พ.ศ. 2553-2561 โดยคณะอนุกรรมการ คณะกรรมการนโยบายปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่สอง ที่ต้องการให้สถาบันอุดมศึกษาจัดการเรียนการสอนที่ทำให้นักศึกษาตระหนักว่าตนเองเป็นส่วนหนึ่งของสังคม รับผิดชอบต่อสังคม มีจิตสาธารณะ และกระตือรือร้นที่จะรับผิดชอบต่อสังคม รวมไปถึงการจัดทำโครงการนี้ยังช่วยพัฒนานักศึกษาให้เกิดการเรียนรู้ตามกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เพราะเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้ฝึกปฏิบัติในสภาพจริงของการทำงาน เชื่อมโยงสิ่งที่เรียนกับสังคมและการประยุกต์ใช้ เป็นการจัดกิจกรรมให้นักศึกษาได้คิด วิเคราะห์ สังเคราะห์ ประเมินและสร้างสรรค์สิ่งต่างๆ อันจะทำให้ นักศึกษามีความพร้อมและพัฒนาตนเองเป็นทรัพยากรสำคัญของประเทศ ในการก้าวเข้าสู่การเป็นพลเมืองในระดับประชาคมอาเซียนและประชาคมโลก

7. กิตติกรรมประกาศ

ขอขอบคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วีระพงศ์ มาลัย ที่ได้ให้ความกรุณาแนะนำและให้คำปรึกษาในการปรับปรุงแก้ไขงานวิจัยให้มีความสมบูรณ์เป็นอย่างมาก ตลอดจนนักศึกษาที่เข้าร่วมโครงการและตอบแบบสอบถามที่มีส่วนช่วยให้งานวิจัยดังกล่าวสำเร็จลงได้ด้วยดี

8. เอกสารอ้างอิง

กัลยา วานิชย์บัญชา. (2553). *การใช้ SPSS for Windows ในการวิเคราะห์ข้อมูล*. (พิมพ์ครั้งที่ 16).

กรุงเทพมหานคร: ศูนย์หนังสือจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

คณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับอุดมศึกษา. (2554). *คู่มือการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2553*. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพมหานคร: สวัสดิการสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา.

คณะอนุกรรมการ คณะกรรมการนโยบายปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่สอง (กนป.). (2553). *ยุทธศาสตร์พัฒนาการศึกษาเพื่อสร้างความเป็นพลเมือง พ.ศ. 2553-2561*. สืบค้นวันที่ 24 กุมภาพันธ์ 2555, จาก http://www.onec.go.th/onec_main/page.php?mod=Category&categoryID=CAT0001428

- จิตติมา อัครธิตีพงศ์. (2554). *แรงจูงใจของนักศึกษาที่มีจิตอาสาในการทำกิจกรรมเพื่อสังคม* (รายงานผลการวิจัย). สืบค้นวันที่ 25 มกราคม 2555, จาก <http://teacher.aru.ac.th/jittima/images/file/vejai%20hr.pdf>
- ดวงกมล สิ้นเพ็ง. (2553). *การพัฒนาผู้เรียนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้: การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง*. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เพ็ญแข แสงแก้ว. (2541). *การวิจัยทางสังคมศาสตร์*. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สำนักความสัมพันธ์ต่างประเทศ สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ. (2554). *การศึกษา: การสร้างประชาคมอาเซียน 2558*. สืบค้นวันที่ 16 มกราคม 2555, จาก <http://www.bic.moe.go.th/th/images/stories/book/other/ASEAN/ed-building-ASEANcommunity.pdf>
- Cronbach, Lee Joseph. (1990). *Essential of Psychological Testing*. (5th ed.). New York: Harper and Row.